

2/ La tirania del saber

ACTUALITAT

3/ El gran codi de la cultura occidental.

Qüestions hermenèutiques a propòsit de la Bíblia i la història

(Joaquim Malé)

ARTICLES

6/ Cala Aiguablava: Estudi d'un fundador d'època clàssica.

(Adriana Cle)

8/ L'armament de tipus la Tène en un context singular: La península ibèrica.

(Gustau García)

13/ L'àmbit urbà i periurbà de Rhode.

Entre el 195 aC i el segle II dC

(Aleix Jiménez)

16/ Els monuments megalítics del massís de les Gavarres-Ardenya.

(Baix Empordà, Gironès i la Selva)

(Xavier Niell)

21/ Josep Aragay, de la puixança a l'oblit.

Va passar de ser un artista clau del Noucentisme a un personatge silencià, desconegut i oblidat

(Xavier Castanyer)

TESTIMONIS DEL PASSAT

24/ El missatge del soldat Julián Carri-

llo. Una inscripció mural de la guerra civil de 1936-39 recuperada a la Vall d'Uixó (Nel·lo Navarro)

NOTÍCIES

26/ On trobar campanyes d'excavacions arqueològiques? (Andrea Ferrer)

INVESTIGACIÓ

27/ Llista de treballs de Màster en Iniciació a la Recerca en Humanitats de la UdG.

La revista *Lligams* va néixer amb una vocació molt ben definida: donar una mínima difusió al treball científic dels joves investigadors, massa sovint menys tingut. Amb uns recursos extremament limitats, avui la revista continua endavant després de no poques dificultats. Això es deu, essencialment, a la voluntat i tossuderia del grup de persones que la fa possible i que segueix creient en aquest projecte.

Tot i aquesta voluntat ferma, som conscients que l'actual situació de crisi econòmica i també política (amb l'abandó de serveis de difusió de l'activitat científica com Global Talent o el camí incert que segueix el Centre d'Història Contemporània de Catalunya, sense director des de la dimissió de Josep M. Roig Rossich) no posa les coses gens fàcils. Roig Rossich, que va dimitir per expressar la seva disconformitat amb la manca de projecte i de perspectives de futur en què es troba el CHCC, va deixar en evidència la inexistència d'una política cultural clara en el camp de la Història Contemporània. L'existència de dues institucions amb atribucions similars, sinó idèntiques, com el CHCC i el Memorial Democràtic, però amb pressupostos fins fa ben poc molt allunyats, posen de manifest l'arrel del problema. L'existència de dos organismes en competència i amb projectes diferents en el si del govern posa de manifest una manca de projecte i d'idees. Quan els dos organismes es troben, com ara, a la deriva com a resultat de les contínues retallades pressupostàries, la problemàtica esdevé un tema d'Estat. Potser per això, el govern s'ha manifestat per a una propra solució d'aquesta duplictat d'organismes i funcions. Caldrà veure encara per quina opció s'acaba optant, car res justifica tot el temps que s'ha perdut fins ara.

No és banal insistir sobre el fet que aquest tipus d'institucions són les que haurien de prevaldre per tal de garantir la unitat del país i promoure noves vies per sortir de la crisi així com per recordar el camí a seguir amb l'exemple d'altres moments difícils que han marcat la història contemporània de Catalunya i, en definitiva, per no repetir sempre els mateixos errors.

Els temps actuals reclamen un esforç de sinceritat que és lluny d'arribar. La mercantilització de la recerca, provocada per la darrera reforma universitària, ha conduït als rectors de les universitats catalanes a reclamar un augment de la producció científica, un augment dels grups de recerca, dels doctorands, de tesis lligades, de *cum laude*, de mencions europees, de màsters europeus, etc. Tot això només té un sentit econòmic i tan sols s'explica pels criteris que avaluen i financen els centres en funció de l'activitat desenvolupada per aquests. No cal dir que l'avaluació de l'activitat de recerca privilegia el model quantitatiu.

La traducció pràctica d'aquests vicis és que els professors s'esforcen a publicar encara que es tracti de temes vells, banals, inacabats o elaborats per subalterns sense verificar-ne prèviament el contingut. Així mateix, empenyen els estudiants a desenvolupar una recerca doctoral per interessos propis, ben poc legítims, com el manteniment d'un grup de recerca, la valoració davant del Ministeri o davant de l'Agència Catalana de Gestió dels Ajuts Universitaris. Benaventurat el doctorand que pugui escollir el seu tema de recerca! Així, els joves investigadors es troben immersos en una maquinària maquiavèlica elaborada per la pervivència d'un sistema obsolet. La prova és que després de 5 anys d'estudis i un màster emprenen el camí d'una investigació que els portarà a treballar 3 anys amb un sou miserable i a realitzar tasques de secretariat que res tenen a veure amb l'objecte de la seva recerca. Després d'això és ben fàcil que caiguin en el forat negre que és l'atur en aquest país. Naturalment, un petit grup de privilegiats, afortunats o (justos?) guanyadors de la seva sort, reeixirà.

Lligams vol ser el reflex de la recerca que es genera a la universitat per no deixar-la desemparada del contacte amb la societat civil. És per això que volem donar un toc d'alerta perquè es tingui ben present que hi ha un bon grapat d'investigacions finançades per tots els contribuents que passen desapercebudes simplement perquè en aquest país no existeixen els mitjans idonis de difusió (el portal TDXenxarxa no és ni de bon tros l'eina més adequada i eficaç essent un calaix de sastre on els investigadors amb un treball seriós refusen de publicar). A més, en el camp editorial res pot ser més incongruent i contradictori que el fet que recerques finançades pel govern hagin de ser publicades per editorials privades per mitjà d'ajudes públiques. És així com funciona aquest malaurat sistema amb l'afegit que entremig de les ajudes a la publicació de treballs científics de qualitat s'hi filtra una infinitat de textos de dubtós valor i d'encara més dubtós finançament.